

et Regeringsparti bereder sig, naar Partiet har stillet Forslag, saa længe det var i Opposition, kan jeg ikke erkende Rigtigheden heraf, thi det har været mig baade let og kært at stille netop det samme Forslag, jeg i Fjor som Medlem af Oppositionen var med til at stemme for. I Fjor kæntrede Landpostbudenes Ønsker under en ret alvorlig Storm, men nu synes det, som om de milde Vinde, som det ærede Medlem fra Æbeltoft mærkede vifte her i Salen, vil føre disse Ønsker i Havn. Fra alle Sider møder Landpostbudene jo nu de af det ærede Medlem ligeledes omtalte milde Blikke, medens de i Fjor maatte nøjes med at høre en Række vrede Nejer, som, da de taltes op, viste sig at være i Flertal her i Tinget. Jeg kan selvfølgelig kun glæde mig over denne Vending til det bedre for det Forslag, som jeg ogsaa i Fjor havde den Ære at anbefale fra denne Plads.

Nogle Medlemmer har, idet de tilsagde deres Villighed til at yde Lønforbedringen Støtte, dog kritiseret Forslagets Form. Jeg tror imidlertid, at naar man ikke skulde indføre en endelig Ordning, men denne skulde have en midlertidig Karakter, saa kunde man kun tilvejebringe en Løsning, der vil vække almindelig Tilfredshed ved dette ensartede Procenttillæg til de forskellige Lønssatser. Jeg gør opmærksom paa, at selve Procentsatsen er ens for alle, den absolutte Lønforhøjelse derimod varierende. Endvidere er der foreslaaet et lille Løntillæg til de Landpostbude, som har 3 Ombæringer, som altsaa er ganske ekstraordinært stillede. Jeg tror, som sagt, dette er den bedst mulige Løsning, naar Ordningen skal være midlertidig. Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) tilraadede Finansudvalget at lytte til Postbudenes eventuelle Ønsker i saa Henseende, og det kan jeg for saa vidt ganske tiltræde, men jeg tilføjer, at jeg har ført Samtaler med Lederne af deres Organisation og derigennem faaet Indtrykket af, at de ser anderledes paa Forholdene end det ærede Medlem fra Aars, og at i alt Fald Hovedorganisationen, der omfatter langt de fleste Landpostbude, finder den foreslaaede Løsnings Form god og tilfredsstillende; naar der er Tale om en midlertidig Ordning. Jeg bruger dette Udtryk „god og tilfredsstillende“, fordi det ærede Medlem fra Sæby erklærede den for daarlig og utilfredsstillende; selv om det selvfølgelig skulde glæde mig en Gang igen at opleve at se det ærede Medlem fra Sæby tilfreds,

maa det dog være mig mere magtpaaliggende at finde en Ordning, der tilfredsstiller Postvæsenet, Staten og Landpostbudene.

Min ærede Forgænger har udtalt sig om Landpostvæsenets principielle Ordning og fremsat sit Syn derpaa, saaledes som man i øvrigt kender det fra hans Administration af Postvæsenet. Det gaar ud paa for Landets Vedkommende at ønske en Ordning, hvorefter man søger stadig at udvide Antallet af de kørende Landposter ud til de Kommuner, der ligger 1 à 2 Mil fra Stationerne, og derfra lade Postbude gaa ud i smaa Ture. Ved en saadan Ordning mente min ærede Forgænger at opnaa, at Posten kom tidligere ud paa Landet. Endvidere vilde der derved opnaas noget, som han anser for en Fordel, nemlig at, som han sagde, „saa godt som alle Landpostbude var Folk, der enten havde et Husmandsbrug, et andet Landbrug eller anden Virksomhed til Hovederhverv“ og Postbesørgelsen kun som Bierhverv. Selve det Hovedformaal, som det ærede Medlem ønsker at fremme: en hurtigere Postbesørgelse paa Landet, bør enhver Minister, der har med Postvæsenet at gøre, fremme, men det ærede Medlems Idealer i saa Henseende forekommer mig ikke desmindre i Længden at være for snævre. Den Ordning, han foreslaar, er jo i Virkeligheden en Udvidelse af, hvad der nu finder Sted, nemlig en Samvirken af kørende og gaaende Landposter; men jeg tror ikke, det vilde gaa an ligefrem principielt at anlægge og binde Udviklingen til en daglig Ombæring af Post i Landdistrikterne. Jeg tror, at Befolkningens og Samkvemets Vækst efterhaanden vil kræve mere; men paa det modsatte Standpunkt, at der ikke vil kræves mere, beror min højtærede Forgængers Krav om, at Landposttjenesten skal være et forholdsvis beskedent Bierhverv. Blicher flere Ombæringer nødvendige, vil Landpostbudets Tjeneste optage mere og mere af hans Tid, ogsaa paa de smaa Ture. Dette — ogsaa den af min ærede Forgænger udviklede Tanke — er selvfølgelig Fremtidsmuligheder, men hvis man har sin Mening om, hvor Maalet ligger, selv om det er fjernt, bør man bevæge sig i den rigtige Retning. Min ærede Forgænger er der efter min Mening inde paa en skæv Vej. Jeg tror ikke, at hans Plan om, at Landposttjenesten for det aldeles overvejende Antal skal være et Bierhverv, lader sig gennemføre. Udviklingen vil efter min Opfattelse gaa den modsatte Vej.